

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев2 1218/06
02.11.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Спасића, председника већа, Љиљане Ивковић – Јовановић, Надежде Радевић, Стојана Јокића и Снежане Андрејевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против туженог УП "ББ" ДП на акције, чији је пуномоћник БА, адвокат, ради поништаја одлуке о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж.1.бр.373/06 од 4.4.2006. године, у седници већа одржаној дана 2.11.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Окружног суда у Сомбору Гж.1.бр. 373/06 од 4.4.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Сомбору Гж.1.бр.373/06 од 4.4.2006. године, жалба туженог је одбијена, па је потврђена пресуда Општинског суда у Сомбору П.1.бр.1371/03 од 15.12.2005. године, у усвајајућем делу, којом је поништено решење директора туженог од 31.10.2003. године, и обавезан тужени да тужиоца врати на његово раније радно место и послове и задатке, као и да тужиоцу исплати на име накнаде разлике у заради и на име неисплаћене накнаде за трошкове исхране износе означене у ставу три изреке, те је обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.500,00 динара.

Благовременом и дозвољеном ревизијом тужени побија другостепену пресуду због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 361. став 1. и став 2. ЗПП, и због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану другостепену пресуду у смислу члана 399. Закона о парничном поступку ревизијски суд је нашао да ревизија није основана.

У проведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужени у својој ревизији није навео битне повреде због којих је изјавио ревизију, тако да ови наводи нису могли бити предмет оцене ревизијског суда.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код туженог почев од 1984. године на радном месту шефа рачуноводства. Дана 14.9.2003.године Пореска управа Сомбор извршила је контролу и констатовала на записнику да је нашала доста пропуста код послова шефа рачуноводства. Тај записник се односи на период од 1.1.2002.године до 14.4.2003. године. Директор туженог сачинио је 1.7.2003. године писмену опомену због нарушавања радне дисциплине у којој је, поред осталог, наведено да тужилац не извршава своје радне обавезе. Тужилац ову опомену никада није примио. Потом је првостепени суд утврдио да је у септембру месецу 2003. године директор туженог понудио тужиоцу закључивање уговора о раду под измењеним условима. Тужилац је одбио да потпише наведени уговор јер има средњу економску школу, а понуђено му је поред радног места шефа рачуноводства, и радно место шефа општинских и правних послова код туженог. Тужилац је одбио да потпише тај уговор истичући да нема потребну школску спрему за обављање општинских и правних послова, нити да има стечено радно искуство у том погледу, док се за послове шефа општинских и правних послова тражи друга одговарајућа школска спрема са којом тужилац не располаже. Након тога, директор туженог је дана 31.10.2003. године донео решење о отказу уговора о раду, које решење је тужилац примио 3.11.2003. године.

Тужилац је поднео тужбу суду 13.11.2003.године, којом захтева, поред осталог, да се поништи решење директора туженог од 31.10.2003. године, те да се обавезе тужени да тужиоца врати на његово раније радно место, послове и радне задатке. Сагласно члану 13. став 1. и став 2. Закона о раду, радни однос може да се заснује са лицем које, поред осталог, испуњава услове за рад на одређеним пословима, утврђене одговарајућим актом послодавца, којим актом се утврђује врста посла, стручна спрема и други потребни услови за рад на тим пословима. Према одредбама члана 103. став 1. Закона о раду послодавац може да понуди запосленом закључивање уговора о раду под измењеним условима. Ставом два је прописано да послодавац може да понуди закључивање уговора о раду у смислу става 1. овог члана, само из оправданог разлога.

Решење директора туженог од 31.10.2003.године не садржи разлог због којег је тужилац одбио

Решење директора туженог од 31.10.2003. године не садржи разлог због којег је тужилац одбио потписивање уговора о раду под измењеним условима, али у образложењу тог решења тужени се позива на налаз и мишљење ревизора. Обзиром да тужилац није правник по струци, правилан је закључак нижестепених судова да је исти из оправданог разлога одбио да потпише уговор о раду под измењеним околностима. За повреду радне обавезе утврђене уговором о раду, а констатоване од стране Пореске управе да су извршене у периоду од 1.1.2002. године до 14.4.2003. године, тужени је знао још кад је записник Пореске управе сачињен приликом извршене контроле 14.4.2003. године. Од писмене опомене сачињене од стране директора туженог 1.7.2003. године, коју тужилац није примио, па до доношења решења о отказу уговора о раду 31.10.2003. године, протекао је рок од 3 месеца прописан чланом 104. став 1. Закона о раду у којем је тужени могао дати тужиоцу отказ уговора о раду, тако да је тај поступак застарео.

На основу наведеног, применом члана 405. Закона о парничном поступку, ревизија је као неоснована одбијена.

Председник већа-судија,

Слободан Спасић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

мз